

VREMI...

De-o vreme, de vremi și de încă jumate
Padure de cețuri de Tin' mă desparte
Si-i noapte prin sufletul gol plin de șoapte
Si-s astăzi mai singur ca ieri și-s pe moarte...

De-o vreme, de vremi și de încă jumate
Iubirea se scurge prin pietre crăpate
Se-ntoarce-n adâncuri neîngemanate
Rănită, uitată, lipită de moarte...

.....

Iubirea-i, Părinte, Mister, este Moarte
La capăt de drum, printre neguri și șoapte
Se-așterne tăcerea eternă pe toate
De-o vreme, de vremi și de încă jumate...

Și-n zorii de zi, din adâncuri uitate
Răsare Iubirea, ne'nvinsă de moarte
Pe cerul cel nou luminând umbre, șoapte,
De-o vreme, de vremi și de încă jumate...
